

Każdy z uczniów Chrystusa – każdy chrześcijanin – jest powołany do czynienia dobra. Nie może to być tylko „hobby” czy „opcja do wyboru”. Miłosierdzie jest powołaniem wypływającym z przynależności do Kościoła Chrystusowego. Przypomina o tym wielokrotnie Nowy Testament: „Bądźcie miłosierni...” (Łk 6, 36), „Błogosławieni miłosierni...” (Mt 5, 7), „Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary...” (Mt 9, 13).

Św. siostra Faustyna zanotowała w „Dzienniczku” następujące słowa wypowiedziane przez Jezusa: „Żądam od ciebie uczynków miłosierdzia, które mają wypływać z miłości ku Mnie. † Miłosierdzie masz okazywać zawsze i wszędzie bliźnim, nie możesz się od tego usunąć ani wymówić, ani uniewinnić” (Dz. 742). Nie chodzi o bezsensowne pomaganie, które ostatecznie nie przynosi żadnego dobrego owocu, a nieraz nawet niszczy dobro już istniejące. Miłosierdzie zawsze zmierza ku konkretnym wynikom, na których jest budowane Królestwo Boże.

Okazywanie miłosierdzia na wzór Jezusa wymaga nieraz zakasania rękawów i niesienia pomocy bliźnim niezależnie od możliwych skaleczeń. Świadczenie pomocy nie jest możliwe bez wysiłku i poświęcenia czasu, szczerzej życzliwości i cierplivej miłości, gdyż ostatecznie żadne bogactwa nie potrafią dać człowiekowi pokoju i niewyczerpalnej radości.

Pomoc udzielana bliźnim powinna być nieustannym procesem, w którym okazanie wsparcia rozpoczyna lub kontynuuje drogę zmiany. Dobro, które czynimy, zmienia nas samych, ubogaca i sprawia, że dojrzewamy w swym człowieczeństwie. Pomagając innym, stajemy się lepsi, bardziej doskonali. Widząc w ludziach bliźnich, niszczymy mury dzielące nas z tymi, kto nas otacza.

Światowy Dzień Ubogich, który przeżywamy w dziejach Kościoła powszechnego po raz drugi, jest apelem o przebywanie w szczególnej bliskości z osobami potrzebującymi. Jednak w żadnym wypadku nie ogranicza on do czynienia dobra na rzecz ubogich zaledwie raz w roku! Przeciwnie, przypomina, że powinniśmy co dnia wyciągać rękę do tych, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej. Biedni ludzie nie są problemem, lecz zasobem, z którego możemy zaczerpnąć, aby żyć Ewangelią.

Droży Czytelnicy!

Prośmy Pana, byśmy potrafili nastawić swe serce na głos ubogich, gdyż tylko ono jest

Usłyszeć nieme wołanie potrzebujących

Wpisany przez ks. Юрый Марціновіч
18.11.2018 00:00

---

zdolne usłyszeć krzyk niemy – z bólu, z beznadziei, z rozczarowania i zniechęcenia, z rezygnacji i rozpacz. Prośmy Pana, by się podzielił z nami swoim słuchem na ten Dzień Ubogich, na tydzień, na rok... na zawsze!

☐☐☐ Prośmy Pana, by się podzielił z nami swoim słuchem na ten Dzień Ubogich, na tydzień, na rok... na zawsze!